Samuel

Samuel

Ascultare și rugăciune

Samuel a fost răspunsul Domnului la rugăciunea mamei sale, Ana. La fel ca Samson, el a fost nazireu, iar briciul nu trebuia să treacă peste capul lui. La o vârstă foarte fragedă a fost adus la cort și dat în îngrijirea lui Eli. Mama lui îl vizita în fiecare an și îi aducea câte o nouă mantie făcută de ea. Ea se ruga cu siguranță adesea pentru ca Samuel să fie păzit de rău, căci stricăciunea fiilor lui Eli era bine cunoscută.

Pe când era doar un băiețel, Domnul i-a vorbit despre judecata pe care El avea să o aducă asupra casei lui Eli, fiindcă acesta nu-și oprise fiii de la răul pe care îl făceau. Lui Samuel i-a fost teamă să-i împărtășească aceste lucruri lui Eli, însă, la cererea acestuia, Samuel i-a spus totul și nu i-a ascuns nimic. Vedem deci cât de mult îl impresionase această viziune. Cât de atenți suntem atunci când Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său? Cât de bine reținem ceea ce ne spune El?

Unui astfel de om, Domnul Se putea revela. Samuel a devenit profet și, mai târziu, judecător în Israel. A fost cunoscut pentru faptul că Dumnezeu transmitea prin el cuvântul Său către Israel și pentru faptul că se ruga mult pentru popor. Psalmul 99.6 ne spune că „Moise și Aaron, dintre preoții Săi, și Samuel, dintre cei care cheamă Numele Său, au strigat către Domnul și El le-a răspuns“. Câtă nevoie este astăzi de astfel de conducători, de oameni care să prezinte întregul adevăr al lui Dumnezeu și a căror viață să fie marcată de rugăciunea pentru poporul lui Dumnezeu!

Pune peste noi un împărat!

Samuel a slujit în Israel întreaga sa viață, ca judecător drept. În fiecare an mergea la Betel, Ghilgal și Mițpa, judecând pe Israel în fiecare dintre aceste locuri. Apoi se întorcea la casa lui, în Rama, unde continua să judece pe Israel. Acolo el a zidit un altar Domnului.

Când a îmbătrânit, i-a făcut pe cei doi fii ai săi judecători. Nu citim că Dumnezeu i-ar fi spus să facă acest lucru. Practica de a favoriza rude în acordarea de slujbe se numește nepotism și ea este o trăsătură obișnuită a slăbiciunii și falimentului omului. Din nefericire, fiii lui Samuel nu aveau caracterul integru și evlavios al tatălui lor, ci „se abăteau după câștig și luau mită și strâmbau judecata“. Acest lucru a făcut ca bătrânii lui Israel să-i ceară lui Samuel să pună un împărat peste ei. Adevăratul motiv se pare însă că a fost teama lor de Nahaș, împăratul amoniților – de aceea au dorit să aibă un împărat ca toate celelalte popoare. Cât de tragic este că, adesea, și cei credincioși doresc să fie asemenea lumii care îi înconjoară!

Întristat de cererea lor, Samuel s-a rugat Domnului! Ce bine este să învățăm să mergem la Domnul cu lucrurile care ne întristează! Domnul i-a spus să asculte glasul poporului. El a simțit adânc faptul că poporul, în realitate, Îl lepăda pe El, nu pe Samuel. Totuși, lepădându-L pe Domnul, ei îl lepădau și pe judecătorul pe care El îl așezase peste ei. Domnul i-a spus lui Samuel să transmită poporului ce însemna ca un împărat să domnească peste ei. Poporul însă a refuzat să asculte.

Ungerea lui David

Israel Îl lepădase pe Dumnezeu ca împărat și ceruse un împărat pe care să-l poată vedea. Dumnezeu le-a dat un astfel de împărat – un împărat care să-i impresioneze. Saul era mai înalt decât toți cei din poporul său, lucru pe care oamenii îl apreciază la un conducător. Dumnezeu i-l arătase lui Samuel și, mai târziu, a confirmat alegerea sa prin aruncarea sorțului. Samuel îl unsese în particular, iar apoi l-a uns în public. După prima biruință a lui Saul, Samuel a chemat poporul la Ghilgal, pentru a-l face împărat pe Saul – un timp de mare bucurie, când s-au adus jertfe de pace.

Samuel a ținut o cuvântare mișcătoare, în care a anunțat că se retrage din slujba sa de judecător. El a promis că nu va păcătui împotriva Domnului renunțând la a se ruga pentru ei și că avea să-i învețe în continuare ceea ce este bine și calea cea dreaptă. De asemenea, i-a avertizat să nu se întoarcă de la Domnul și să nu apuce pe calea fărădelegii.

Ascultarea de Dumnezeu este de mare importanță pentru toți cei cărora le este încredințată o poziție de conducere în poporul lui Dumnezeu. Curând a devenit limpede că Saul nu avea deloc grijă să asculte de Dumnezeu. Prin urmare, Dumnezeu i-a spus lui Samuel: „Îmi pare rău că am pus pe Saul împărat, pentru că s-a abătut din urma Mea și n-a împlinit cuvintele Mele“. Aceste vorbe l-au întristat nespus pe Samuel. El i-a transmis lui Saul ceea ce îi spusese Dumnezeu, iar apoi a rupt relațiile cu el.

Mai târziu, Dumnezeu l-a trimis la Betleem, pentru a unge un nou împărat peste Israel – pe fiul cel mai tânăr al lui Isai, pe David, om după inima lui Dumnezeu, un păstor! Odată cu aceasta, slujba publică a lui Samuel a luat sfârșit.